

skrevne og indsendt til Underhuset og Regeringen. Fra Aaret 1866 til 1879 blev der indgivet

Over 9000 Andragender med ialt 3 Mill. Underskrifter

til Støtte for Kravet om Kvinders Stemmeret. I 1896 blev en saadan Henvendelse til Medlemmerne af Parlamentet underskrevet af

over $\frac{1}{4}$ Mill. Kvinder.

Efter Valgreformen i 1867 var mange af den Mening, at Kvinderne efter Lovens Ordlyd var Vælgere. En Bevægelse i den Retning rejstes blandt Kvinderne i Manchester og af 4,215 kvalificerede Kvinder, krævede 3,924 eller 92 % at stemme. Retstens Dom gik imidlertid Kvinderne imod og henviste dem til Parlamentet.

50,000 Møder.

Over hele Landet er der blevet afholdt utallige offentlige Møder med paafølgende Vedtagelse af Resolutioner til Gunst for Kvindestemmeretten. Alene et Forbund »Womens Social and Political Union« f. Eks. har, i de 5 Aar, det har eksisteret, holdt over 50,000 Møder inde og ude. Af disse var den store Hyde Park Demonstration Søndag d. 21. Juni 1908, hvor $\frac{1}{2}$ Mill. Mennesker var forsamlede, uden Tvivl

Verdenshistoriens største politiske Demonstration.

Andre store Demonstrationstog er blevet afholdt i alle større Byer rundt i Landet. Ved nogle af disse har over 100,000 Mennesker været til Stede. Indendørs-Møder har været afholdt i de store Byer i Lokaler, der rummer op til 6000 Mennesker. — Atter og atter har disse mægtige Rum været overfyldt af Tilhørere, der med Begejstring understøttede Kvindernes Krav.

1 Million 500 tusind Kroner!

Kvinderne har med store Ofre bidraget mange Tusinde til et »Kamp-Fond«. Alene ovennævnte Forbund »Womens Social and Political Union« har rejst over $1\frac{1}{2}$ Mill., og mange Tusinder er blevet indsamlet af andre Foreninger. En stor Del af disse Summer er bidraget fra Tusinder af Arbejder-Kvinder, som bittert føler deres Trang til Stemmeretten.

Til Trods for den Kraft og Udholdenhed, hvormed Kvinderne har fremført deres Krav om Stemmeret, til Trods for, at der her kun er Tale om at lade simpel Retfærdighed ske Fyldest, staar Englands Kvinder dog stadig politisk retsløse, og de har som Følge heraf fundet det nødvendigt at gribe til kraftigere Midler.

Hvorledes Kampen begyndte.

Det var i 1905 Sir *Eduard Grey**) holdt et stort Møde i Manchester. To Kvinder, *Christabel Pankhurst* (Jurist) og *Annie Kenny* (Fabrikspige) bestemte at undersøge, hvorledes den liberale Regering vilde stille sig med Hensyn til Kvindestemmeretten, hvis den holdt sin Plads efter Valget. Efter at Sir Eduard Grey's Tale var forbi, rettede de to Kvinder i Spørge-Timen et Spørgsmaal til ham angaaende dette Punkt, men skønt andre Spørgsmaal fra Tilhørerne blev besvarede, blev dette tilsyneladende overhørt, og da de gjorde Fordring paa at faa et Svar, blev de af Opsynet med Vold fjærnet fra Mødet. De holdt et Protestmøde udenfor Salen, blev arresterede og kastede i Fængsel. — I de fem Aar fra 1906—1910 vedblev Ministrene ved deres Møder at behandle Kvinderne saaledes. Undertiden faldt Spørgsmaalene ved Slutningen af Mødet, til andre Tider formede de sig — ligesom det plejer at være Tilfældet hos mandlige interPELLerende Plagaander — som Afbrydelser i Ministers Tale. I næsten alle Tilfælde blev Kvinderne smidt ud med Magt, intil Ministrene tilsidst bestemte helt at udelukke Kvinder fra deres Møder. Da Kvinderne protesterede herimod i Gaderne udenfor Mødestederne, udkommanderedes en stor Politistyrke til at tage sig af Mængden, som kom for at hjælpe Kvinderne. Mange Kvinder blev fængslede.

Deputationer til Premier-Ministeren.

Et stort Antal Kvinder er ogsaa blevet arresterede, fordi de har forsøgt først paa fredelig og lovmæssig Maade, senere med Magt at træffe Mr. Asquith i Underhuset i den Hensigt at fremstille deres Sag for ham.

600 Kvinder sendt i Fængsel.

Alt i alt er for denne Sags Skyld ca. 600 Kvinder bleven fængslede af den li

*) Regeringskandidat, nu Minister.